

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **A. A. B. A. M.**, státní příslušnost Libye, proti žalované **Policii České republiky**, Ředitelství služby cizinecké policie, se sídlem Praha 3, Olšanská 2, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 2.3.2017 č.j. CPR-2738-2/ČJ-2017-930310-V236, o **správním vyhoštění**,

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 2.3.2017 č.j. CPR-2738-2/ČJ-2017-930310-V236 bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort č.j. KRPT-287151-23/ČJ-2016-070022 ze dne 4.1.2017, jímž bylo žalobci podle ust. § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb. uloženo správní vyhoštění a byla stanovena doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie na dobu dvanácti měsíců.

Žalobce podal v zákonné lhůtě u zdejšího soudu žalobu proti rozhodnutí ze dne 2.3.2017 č.j. CPR-2738-2/ČJ-2017-930310-V236, ve které poukázal na to, že

jeho bratr A. O. A M., nar.X, rovněž občan státu Libye, který je po vážné autonehodě upoután na invalidní vozík a je plně imobilní, podstupuje dlouhodobou rehabilitaci v Lázních Darkov Karviná na vlastní náklady. V případě jeho vycestování a přerušení léčby by mohlo dojít k úplnému zastavení postupného zlepšování a následnému zhoršení zdravotního stavu.

Žalovaná ve svém vyjádření navrhovala zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalované ze dne 2.3.2017 č.j. CPR-2738-2/ČJ-2017-930310-V236 a z připojeného správního spisu žalovaného správního orgánu téhož čísla jednacího, jakož i ze správního spisu Policie ČR, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort č.j. KRPT-287151-23/ČJ-2016-070022 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.).

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících ze správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že:

- podle záznamu ze dne 23.12.2016 byla v tento den v 10.00 hod. v Lázních Darkov v Karviné provedena policisty pobytová kontrola, při které byl kontrolován žalobce. Žalobce předložil platný cestovní pas Libye č. FOLL7H85 opatřený povolením k pobytu č. D41621643 vydaným v Německu s platností do 14.12.2016 a doklad sloužící k vycestování z Německa s platností do 27.12.2016 (tzv. průvodka). K této tzv. průvodce bylo pracovníky SC Petrovice sděleno, že umožnil pohyb žalobce na území Berlína v Německu. Žalobce tak v současné době pobývá na území ČR bez platného víza nebo oprávnění k pobytu. Bylo zjištěno, že mu dne 16.12.2016 bylo na OPKPaE ve Frýdku-Místku – pracoviště Chotěbuz vydáno rozhodnutí o povinnosti opustit území dle § 50a odst. 3 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., stanovená doba k vycestování do 22.12.2016 a udělený výjezdní příkaz z moci úřední. Žalobce z území ČR dne 19.12.2016 vycestoval do Německa a téhož dne mu na cizineckém úřadu v Berlíně byla vystavena tzv. průvodka k vycestování do 27.12.2016 s územní platností pouze pro Berlín v Německu. Žalobce namísto vycestování mimo území smluvních států EU přicestoval dne 19.12.2016 zpět na území ČR do Lázní Darkov a.s., kde v současné době postupuje léčení jeho bratr, jemuž je nutným doprovodem. Žalobce tak v současné době pobývá na území ČR bez platného víza nebo oprávnění k pobytu;
- dne 23.12.2016 bylo vydáno oznámení zahájení správního řízení s žalobcem ve věci jeho správního vyhoštění z území členských států Evropské unie;
- dne 23.12.2016 byl s žalobcem sepsán protokol o vyjádření v rámci řízení o správním vyhoštění. Z tohoto protokolu krajský soud zjistil, že žalobce vypověděl stejné informace, jaké jsou uvedeny v záznamu ze dne 23.12.2016. V protokolu je dále uvedeno, že léčení jeho bratra probíhalo v minulosti v Německu, kde jim úřady prodlužovaly pobyt, naposledy se tak stalo v červnu

2016 do 14.12.2016. Před skončením platnosti požádali o prodloužení pobytu a dne 7.12.2016 odjeli z Německa z Essenu do Karviné v ČR do Lázní Darkov. Dne 16.12.2016 s nimi policie provedla řízení a bylo jim do pasu vlepeno vízum do 22.12.2016 a museli z ČR vycestovat. Bylo jim řečeno, že pokud jim prodlouží pobyt, mohou se vrátit zpět. Proto odcestovali zpět do Německa a tam na úřadě sdělili, že jim pobyt neprodlouží a pobyt jim byl ukončen vydáním nějakého dokumentu, podle něhož měli z Německa vycestovat do 27.12.2016. Žalobce se však s bratrem následně vrátil do Karviné, kde bratr pokračuje v léčení, které mu velice prospívá. Na území České republiky žalobce nemá žádné společenské, kulturní vazby ani ekonomické závazky;

- ze závazného stanoviska Ministerstva vnitra ČR, odboru azylové a migrační politiky ze dne 23.12.2016, že vycestování žalobce je možné;

Správní spis správního orgánu I. stupně obsahuje dále záznam o seznámení žalobce s podklady řízení ze dne 4.1.2017, rozhodnutí správního orgánu I. stupně o udělení správního vyhoštění žalobci ze dne 4.1.2017 a rozhodnutí téhož správního orgánu o povinnosti žalobce nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč ze dne 23.12.2016. Součástí správního spisu je i odvolání žalobce proti rozhodnutí o správním vyhoštění ze dne 7.1.2017, o kterém rozhodla žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím.

Podle ust. § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států, až na tři roky, pobývá-li cizinec na území bez víza, ač k tomu není oprávněn, nebo bez platného oprávnění k pobytu.

Podle ust. § 174a téhož zákona, při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště.

Shora uvedenými listinnými důkazy obsaženými ve správním spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce pobýval na území České republiky od 19.12.2016 do 23.12.2016 bez víza a že po tomto datu neměl žádným způsobem na území České republiky legalizován svůj pobyt. Žalobce ostatně tuto skutečnost v průběhu správního řízení ani nepopíral. Za této situace správní orgán I. stupně nepochybil vydáním rozhodnutí o správním vyhoštění žalobce ve smyslu shora citovaného ust. § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb. Jak dále oba správní orgány v odůvodnění svých rozhodnutí uvedly, došlo u žalobce k porušení právní povinnosti pobývat na území České republiky s platným vízem podle ust. § 103 odst. 1 písm. n) citovaného zákona,

podle kterého je cizinec povinen pobývat na území pouze s platným cestovním dokladem a vízem.

Z listinných důkazů také vyplynulo, že žalobce do České republiky přicestoval z Německa na základě výjezdního příkazu vydaného Německem a platného do 27.12.2016, navíc pouze na území Berlína v Německu. Tento doklad jej neopravňoval k vstupu na území ČR, stejně tak ani výjezdní příkaz vydaný ČR platný do dne 22.12.2016. Dále ze správního spisu vyplynulo, že do 27.12.2016 oprávněného pobytu na území Berlína v Německu žalobce nevystoupil ze schengenského prostoru, ale přicestoval dne 19.12.2016 na území ČR do Karviné, Lázní Darkov, přestože nebyl držitelem ani platného víza ani platného povolení k dlouhodobému pobytu. Krajský soud podotýká, že obsahem žaloby žalobce jsou tytéž shodné důvody, jaké uváděl ve svém odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, tedy potřebu osobní péče o svého bratra, rovněž státního příslušníka Libye. Bylo na žalobci, aby si zajistil a požádal o vízum respektive o platné povolení k pobytu v potřebném rozsahu, aniž by došlo k překročení délky tohoto pobytu na území států Evropské unie. Krajský soud se tedy ztotožňuje s odůvodněním žalované, že přicestování žalobce na území České republiky za účelem doprovodu bratra nebylo důvodem pro to, aby vědomě porušoval zákony České republiky tím, že zde vstoupil a pobýval bez platného víza a nedisponoval žádným oprávněním k pobytu. Bylo na žalobci, aby si předem ověřil potřebnou délku léčby svého bratra a podle toho si zařídil povolení k dlouhodobému pobytu, čehož však nevyužil. Jestliže tak žalobce neučinil, dostal se sám svým zaviněním do situace, kdy porušil výše citovaná zákonná ustanovení. V tomto směru nelze přihlídnout k žalobní námitce, že by bratr žalobce nadále rád pokračoval v léčbě a mohlo by dojít k zastavení postupného zlepšování či následnému zhoršení jeho zdravotního stavu. Ve správním řízení totiž nebylo ani namítáno, že by z hlediska zdravotního stavu byl jmenovaný neschopen transferu do země původu. Závěrem krajský soud podotýká, že ze samotné výpovědi žalobce učiněné před správním orgánem do shora uvedeného protokolu vyplynulo, že vydáním rozhodnutí o jeho správním vyhoštění nehrozí nepřiměřený zásah do jeho soukromého či rodinného života, tak jak to má na mysli ust. § 174a zákona o pobytu cizinců. Žalobce v tomto směru sám vypověděl, že na území České republiky nemá žádné společenské ani kulturní vazby ani ekonomické závazky a že zde nemá žádné rodinné nebo příbuzenské vazby.

Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud žalobu žalobce jako nedůvodnou podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl, přičemž rozhodl tímto rozsudkem bez jednání se souhlasem účastníků řízení podle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 věta první s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalované podle obsahu spisu žádné náklady prokazatelně nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních

u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 28. dubna 2017

**JUDr. Petr Indráček
samosoudce**